

Σήμερα η βιομηχανία της διασκέδασης είναι ένα απο τους πιο σημαντικούς "παίκτες" στην αγορά εμπορικών χώρων.Είτε με ιδιότητα ακίνητα είτε με μισθωμένα απασχολούν ένα σημαντικό ποσοστό του αποθέματος χώρων. Η αγορά αυτή άρχισε να σχηματοποιείται την περίοδο του μεσοπολέμου η οποία απο πολλούς ιστορικούς χαρακτηρίζεται ως η περίοδος που μετέτρεψε την Αθήνα από περιφερειακή πόλη σε πρωτεύουσα. Στην πραγματικότητα μαζί με τους πρόσφυγες ήλθαν στην Ελλάδα και οι πρώτες παρεμβάσεις στην δομή του εμπορίου και της διασκέδασης τα αποτελέσματα των οποίων είναι ορατά μέχρι και σήμερα.

Στο εμπόριο πραγματοποιήθηκε η ανάδειξη ενός τρίτου εμπορικού πόλου , μετά την Αιόλου και την Ερμού που ήταν μέχρι την περίοδο εκείνη οι κεντρικοί εμπορικοί πόλοι της Αθήνας. Η κατασκευή του ΜΤΣ ανέδειξε την οδό Σταδίου σε εμπορικό άξονα της πόλης καθώς το συγκεκριμένο κτίριο συνδύαζε την εμπορική δραστηριότητα με την διασκέδαση (θέατρο και κινηματογράφο) σε κτίρια ευρωπαϊκών προδιαγραφών.

Λίγο νοτιότερα , στο Νέο Φάληρο, ξεκίνησε περί το 1925 , να αναπτύσσεται η βιομηχανία της διασκέδασης . Καταλύτης των εξελίξεων ήταν ο ιππόδρομος του Φαλήρου που εγκαινιάσθηκε τη χρονιά αυτή . Στην ίδια περιοχή λειτουργούσε και καζίνο . Πρόκειται για το καζίνο που είχε εγκατασταθεί στο ξενοδοχείο «Ακταίο» , το οποίο χαρακτηρίζονταν ως το πιο κοσμοπολίτικο στέκι της πόλης. Ας σημειωθεί ότι την ίδια εποχή λειτουργούσαν καζίνο στην Ελευσίνα και στον Αγ. Ανδρέα. «Ανταγωνιστής» στη βιομηχανία διασκέδασης ήταν τα ξενοδοχεία σε τουριστικά θέρετρα και λουτροπόλεις όπως το Λουτράκι, Σπέτσες αλλά και η Κηφισιά στην οποία είχαν την πρωτοκαθεδρία το «Σεσίλ» και το «Πεντελικό» . Την ίδια εποχή άρχισαν να αναπτύσσονται ως σημεία καλοκαιρινών διακοπών η Γλυφάδα(η οποία από την εποχή εκείνη συγκέντρωνε τον περισσότερο κόσμο) αλλά και η Βούλα και η Βουλιαγμένη. Την περίοδο αυτή άρχισαν να κτίζονται οι πρώτες πολυκατοικίες οι οποίες στην συνέχεια «έπνιξαν» ολόκληρη τη πόλη.

Την ίδια στιγμή στην Αθήνα αλλά και στις συνοικίες της οι παραγκουπόλεις με τις αυθαίρετες κατασκευές τους (κυρίως από ξύλα και χαρτόνια) έδιναν μία πιο ρεαλιστική εικόνα μίας χώρας που μαστίζονταν από την πολιτική κρίση , τις επιπτώσεις από την μικρασιατική καταστροφή και την άνιση κατανομή πλούτου. Αυτό άλλωστε γίνονταν εμφανές στο χώρο της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας όπου η μία Αθήνα προτιμούσε τους κινηματογράφους, τα θέατρα ,ι τα δείπνα στα πολυτελή ξενοδοχεία , τα καζίνο και τα καμπαρέ , ενώ η άλλη τις ταβέρνες-παραπήγματα των συνοικιών. Για κάποιους μελετητές τα χρόνια αυτά έκανε τα «πρώτα βήματα» και η συμπεριφορά της μαζικής κατανάλωσης. Η διαδικασία αυτή όμως ολοκληρώθηκε αρκετές δεκαετίες αργότερα με το αστικό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας.